

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10332/2022
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Града Краљева, кога заступа Градско правобранилаштво града Краљева, против туженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Бора Николић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 308/22 од 14.04.2022. године, у седници одржаној 25.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 308/22 од 14.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 308/22 од 14.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 1878/20 од 28.10.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плати на име стицања без основа у периоду од децембра 2012. године закључно са октобром 2020. године, износ од 492.098,26 динара са каматом по Закону о затезној камати почев од 08.12.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 308/22 од 14.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20 и 10/23 - др. закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став два).

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, јер имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Образложења побијаних пресуда у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, које зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Наводима ревизије се оспорава доказни поступак и оцена изведених доказа, чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Осим тога, наводима ревизије се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, што није законски разлог због кога се посебна ревизија може изјавити.

Следом наведеног, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 08.12.2020. године, а вредност предмета спора износи 492.098,75 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић